

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

13. ožujka 2014.*

„Porezi – Porez na dodanu vrijednost – Nastanak i doseg prava na odbitak – Prestanak društva odlukom člana – Stjecanje dijela klijenata tog društva – Nenovčani ulog u drugom društvu – Plaćanje pretporeza – Mogući odbitak“

U predmetu C-204/13,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesfinanzhof (Njemačka), odlukom od 20. veljače 2013., koju je Sud zaprimio 18. travnja 2013., u postupku

Finanzamt Saarlouis

protiv

Heinza Malburga,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: A. Borg Barthet, predsjednik vijeća, S. Rodin i F. Biltgen (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

— za H. Malburg, K. Koch, *Rechtsanwalt*,

— za njemačku vladu, T. Henze i K. Petersen, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, C. Soulay i A. Cordewener, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegovog mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 4. stavaka 1. i 2. te članka 17. stavka 2. točke (a) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica (SL L 145, str. 1.), kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 95/7/EZ od 10. travnja 1995. (SL L 102, str. 18., u daljnjem tekstu: Šesta direktiva).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Finanzamta Saarlouis (porezna uprava Saarlouis, u daljnjem tekstu: Finanzamt) i H. Malburga o pravu na odbitak poreza na dodanu vrijednost (u daljnjem tekstu: PDV) koji je kao pretporez platio član društva povodom preuzimanja dijela klijenata uslijed podjele imovine društva za porezno savjetovanje.

I – Pravni okvir

A – Pravo Unije

- 3 Članak 2. stavak 1. Šeste direktive predviđa:

„[PDV-u] podliježu:

1. isporuka robe i usluga u tuzemstvu, koje uz naknadu obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav.“

- 4 Članak 4. Šeste direktive propisuje:

„1. Poreznim obveznikom smatra se svaka osoba koja samostalno i na bilo kojem mjestu obavlja bilo koju gospodarsku aktivnost navedenu u stavku 2., bez obzira na svrhu ili rezultat te aktivnosti.

2. Gospodarske aktivnosti iz stavka 1. su sve aktivnosti proizvođača, trgovca ili osobe koja isporučuje usluge, uključujući rudarske, poljoprivredne i aktivnosti samostalnih ili s njima izjednačenih zanimanja. Gospodarskom aktivnošću posebno se smatra korištenje materijalne ili nematerijalne imovine radi trajnog ostvarivanja prihoda.“

- 5 Članak 17. stavak 2. točka (a) Šeste direktive glasi kako slijedi:

„Ako se roba ili usluge koriste u svrhu oporezovanih transakcija poreznog obveznika, porezni obveznik ovlašten je odbiti od poreza koji je dužan platiti iznos:a)

[PDV-a] koji duguje ili koji je već plaćen u tuzemstvu za isporuku robe ili usluga koje je za njega izvršio ili će ih izvršiti drugi porezni obveznik.“ [neslužbeni prijevod]

Njemačko pravo

- 6 Prema članku 1. stavku 1. točki 1. prvoj rečenici Zakona o porezu na promet iz 2003. (Umsatzsteuergesetz 2003, BGBl. 2003 I, str. 2645., u daljnjem tekstu: UStG), PDV-u podliježu različite isporuke koje poduzetnik obavi uz naplatu u tuzemstvu u okviru svog poduzeća.
- 7 Sukladno članku 2. stavku 1. prvoj rečenici UStG-a poduzetnik je onaj koji samostalno obavlja neku industrijsku, trgovačku, obrtničku ili profesionalnu aktivnost. Sukladno članku 2. stavku 1. drugoj rečenici UStG-a, poduzeće podrazumijeva sve industrijske, trgovačke, obrtničke ili profesionalne aktivnosti poduzetnika. Prema trećoj rečenici te iste odredbe, pod „industrijskom, trgovačkom,

obrtničkom ili profesionalnom aktivnošću“ podrazumijeva se svaka trajna aktivnost koja se obavlja radi stjecanja prihoda, čak i u nedostatku namjere stjecanja dobiti ili ako grupa osoba obavlja svoje aktivnosti samo u odnosu na svoje članove.

- 8 Članak 15. stavak 1. prva rečenica, točka 1. UStG-a predviđa da poduzetnik može odbiti porez koji prema zakonu duguje za isporuke koje je obavio drugi poduzetnik za potrebe svog poduzeća. Međutim, sukladno članku 15. stavku 2. prvoj rečenici, točki 1. UStG-a odbitak je isključen za isporuke koje poduzetnik koristi za ostvarenje izuzetih transakcija.

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 9 Do 31. prosinca 1994. H. Malburg držao je 60% udjela društva Malburg & Partner, osnovanog u skladu s njemačkim pravom (u daljnjem tekstu: bivše društvo), dok su druga dva člana društva držala svaki po 20% udjela. Bivše društvo prestalo je 31. prosinca 1994. postojati, a svaki član društva preuzeo je dio klijenata. Druga dva člana društva su, počevši od 1. siječnja 1995., svaki zasebno vršili slobodno zanimanje poreznog savjetnika.
- 10 H. Malburg je 31. prosinca 1994. osnovao novo društvo u kojem je držao 95% udjela (u daljnjem tekstu: novo društvo). Prema utvrđenjima suda prvog stupnja, a koja obvezuju sud koji je uputio zahtjev, H. Malburg je klijente koje je preuzeo uslijed prestanka bivšeg društva stavio besplatno na raspolaganje novom društvu kako bi ih koristilo u poslovne svrhe.
- 11 Presudom od 24. rujna 2003. sud prvog stupnja utvrdio je da je bivše društvo prestalo postojati 31. prosinca 1994. podjelom imovine. Finanzamt je zatim uputio porezno rješenje za promet za godinu 1994. bivšem društvu zbog prijenosa klijenata. Porezno rješenje za godinu 1994. postalo je konačno a dugovani porez bio je plaćen.
- 12 Bivše društvo, koje zastupa H. Malburg, izdalo je u odnosu na potonjeg račun u iznosu od 1 548 968,53 eura dana 16. kolovoza 2004. za „podjelu imovine od 31. prosinca 1994.“ zasebno navodeći PDV.
- 13 U svojoj prijavi PDV-a za mjesec kolovoz 2004. godine H. Malburg je odbio 232 345,28 eura PDV-a koji mu je bio obračunat na temelju prijenosa klijenata. Finanzamt je odbio priznati taj odbitak PDV-a.
- 14 H. Malburg je uložio prigovor protiv te odluke Finanzamta i podnio godišnju prijavu PDV-a za 2004. u kojoj je naveo, osim plaćenog ulaznog PDV-a za stjecanje predmetnih klijenata, transakcije koje su rezultat njegovih djelatnosti upravljanja novim društvom u iznosu od 44.990 eura. Finanzamt je taj prigovor odbio iz razloga što H. Malburg nije koristio predmetne klijente u vlastitom poduzeću. Prema Finanzamtu, gospodarskom imovinom koju čine ti klijenti koristilo se novo društvo, tj. poduzeće koje je različito od poduzeća H. Malburga. Potonji dakle ne bi imao pravo na ikakav odbitak plaćenog ulaznog PDV-a.
- 15 H. Malburg je pokrenuo postupak pred Finanzgerichtom des Saarlandes, koji je tužbu usvojio.
- 16 U prilog svojem zahtjevu za reviziju Finanzamt je iznio to da je odluka Finanzgerichta des Saarlandes protupravna i da načela koja je Sud uspostavio u presudi od 1. ožujka 2012., Polski Trawertyn (C-280/10), nisu primjenjiva na situaciju poput one u glavnom postupku s obzirom na to da se ona ne tiče odbitka ulaznog PDV-a koje je platilo društvo već odbitka ulaznog PDV-a koji je platio član društva-osnivač.
- 17 Jedanaesto vijeće Bundesfinanzhofa pred kojim se spor vodi ističe da je skloni teoriji prema kojoj H. Malburg ima pravo na odbitak plaćenog ulaznog PDV-a na stjecanje klijenata.

- 18 Stoga, kao prvo, sukladno odredbama Šeste direktive kako ih je tumačio Sud, poduzetnik može odbiti plaćeni ulazni PDV ako kupuje usluge za svoje poduzeće i ako se one koriste ili će se koristiti za potrebe oporezivih transakcija (vidjeti osobito presude od 29. travnja 2004., Faxworld, C-137/02, Zb., str. I-5547., t. 24.; od 15. prosinca 2005., Centralan Property, C-63/04, Zb., str. I-11087., t. 52.; od 29. studenoga 2012., Gran Via Moinești, C-257/11, t. 23., te od 6. prosinca 2012., Bonik, C-285/11, t. 29.).
- 19 U tom pogledu, iz sudske prakse Suda proizlazi da se pripremne aktivnosti moraju pripisati gospodarskim aktivnostima (vidjeti osobito gore navedene presude Polski Trawertyn, t. 28., i Gran Via Moinești, t. 26. kao i navedenu sudsku praksu), s obzirom na to da načelo neutralnosti PDV-a zahtijeva da prvi troškovi ulaganja učinjeni za potrebe i radi poduzeća budu smatrani gospodarskim aktivnostima.
- 20 U ovom slučaju, i ne analizirajući pitanje može li svojstvo poduzetnika H. Malburga, po potrebi, proizići iz funkcije upravitelja novog društva, koju je prema prijavi PDV-a obavljao tijekom sporne godine 2004., sud koji je uputio pitanje smatra da je H. Malburg, stjecanjem klijenata koje je zatim besplatno prenio na novo društvo kako bi ih ono koristilo u poslovne svrhe, obavljao gospodarsku djelatnost za to novo društvo izvršavajući pripremne poslove.
- 21 Zatim, klijenti su također preneseni H. Malburgu u njegovom svojstvu korisnika usluga. Naime, on je stekao klijente u vlastito ime i za vlastiti račun putem podjele imovine i tek ih je naknadno stavio besplatno na raspolaganje novom društvu kako bi ih ono koristilo.
- 22 Konačno, u ovom slučaju, uvjet iz članka 15. stavka 1. prve rečenice točke 1. UStG-a je ispunjen jer se PDV duguje sukladno zakonu za ulazno izvršenu transakciju. Naime, Finanzamt je odlučio podvrgnuti bivše društvo PDV-u za 1994. godinu zbog prijenosa klijenata H. Malburgu pa je taj porez stoga trebao biti plaćen.
- 23 Tu tvrdnju ne može dovesti u pitanje činjenica da je H. Malburg, u svojstvu člana novog društva, stavio klijente besplatno na raspolaganje novom društvu radi njihovog korištenja i da stoga nije bilo izlazno oporezive transakcije te da je izravna veza koja se zahtijeva između ulazno i izlazno ostvarene transakcije poreznog obveznika načelno nedostajala. U svojoj gore navedenoj presudi Polski Trawertyn Sud je presudio da se odredbe koje uređuju zajednički sustav PDV-a moraju tumačiti na način da su im suprotni nacionalni propisi koji ne omogućavaju ni članovima društva ni društvu da istaknu pravo na odbitak ulaznog PDV-a koji su platili članovi na troškove izvršenih ulaganja prije osnivanja i registriranja spomenutog društva za potrebe i radi njegove gospodarske aktivnosti. Ta je presuda *per analogiam* primjenjiva na ovaj slučaj.
- 24 Sud koji je uputio zahtjev ističe međutim da peto vijeće Bundesfinanzhofa ne dijeli isto tumačenje i smatra da obrazloženje koje je Sud dao u gore navedenoj presudi Polski Trawertyn nije primjenjivo u ovom slučaju. Stoga osobito sporna transakcija ne čini „transakciju ulaganja“ poput one u pitanju u gore navedenom predmetu Polski Trawertyn. Naime, prema tom vijeću, u ovom slučaju nije u pitanju stjecanje uložene imovine novog društva već samo stavljanje na raspolaganje takve imovine tom društvu. Usto „ulazna transakcija“ koju je izvršio H. Malburg ne sastoji se od oporezive transakcije kao u gore navedenom predmetu Polski Trawertyn, već od transakcije koja od početka nije oporeziva.
- 25 U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev smatra da postoje sumnje u pogledu ispravnog tumačenja odredaba Šeste direktive.

- 26 U tim okolnostima Bundesfinanzhof je odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 4. stavke 1. i 2. [kao i] članak 17. stavak 2. točku (a) [Šeste direktive], u odnosu na načelo neutralnosti, tumačiti na način da član društva za porezno savjetovanje koji stječe od navedenog društva dio klijenata s jedinim ciljem da ih odmah besplatno prenese novoosnovanom društvu za porezno savjetovanje čiji je glavni član kako bi ih to društvo koristilo u poslovne svrhe, ima pravo na odbitak ulaznog PDV-a plaćenog za stjecanje klijenata?“

O prethodnom pitanju

- 27 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 4. stavke 1. i 2. i članak 17. stavak 2. točku (a) Šeste direktive, u odnosu na načelo neutralnosti PDV-a, tumačiti na način da član društva za porezno savjetovanje koji stječe od tog društva dio klijenata s jedinim ciljem da ga stavi izravno i besplatno na raspolaganje novoosnovanom društvu za porezno savjetovanje čiji je glavni član, kako bi potom društvo koristilo navedene klijente u poslovne svrhe a da oni ne uđu u imovinu novoosnovanog društva, ima pravo odbiti ulazni PDV plaćen za stjecanje predmetnih klijenata.
- 28 Kako proizlazi iz točaka 23. i 24. ove presude, sud koji je uputio zahtjev posebno želi znati je li obrazloženje tumačenja koje je dao Sud u svojoj gore navedenoj presudi Polški Trawertyn, o povratu ulaznog PDV-a plaćenog za transakcije izvršene u svrhu buduće gospodarske aktivnosti koju će društvo obavljati, čiji su budući članovi platili ulazni PDV, primjenjivo *per analogiam* na situaciju poput one u glavnom postupku.
- 29 Kao prvo, valja istaknuti da se, kako proizlazi iz točke 26. gore navedene presude Polški Trawertyn, i točke 63. mišljenja nezavisnog odvjetnika vezano uz tu presudu, u tom predmetu radilo o specifičnom činjeničnom stanju. Stoga se članovi budućeg društva nisu mogli, sukladno primjenjivim nacionalnim propisima, pozvati na pravo na odbitak PDV-a za troškove ulaganja koje su izvršili osobno i prije registriranja i identifikacije tog društva u svrhu PDV-a, za potrebe i radi njegove gospodarske aktivnosti zbog toga što je ulaganje predmetne imovine činilo neoporezivu transakciju. Sud je s obzirom na takve činjenice utvrdio da u situaciji poput one u glavnom postupku navedeni nacionalni propisi ne samo da nisu omogućavali navedenom društvu da istakne pravo na odbitak PDV-a plaćenog na predmetnu uloženu imovinu, već su također sprečavali članove koji su izvršili ulaganja da istaknu to pravo.
- 30 U svojoj gore navedenoj presudi Polški Trawertyn Sud je odlučio da se članci 9., 168. i 169. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) moraju tumačiti na način da su im suprotni nacionalni propisi koji ne dopuštaju ni članovima društva ni društvu da istaknu pravo na odbitak ulaznog PDV-a koji su platili njegovi članovi na izvršene troškove ulaganja, prije osnivanja i registracije navedenog društva, za potrebe i u svrhu gospodarske aktivnosti društva.
- 31 U tim okolnostima valja potom provjeriti jesu li elementi koji su okarakterizirali predmetnu situaciju u gore navedenoj presudi Polški Trawertyn *per analogiam* primjenjivi na situaciju poput one u glavnom postupku.
- 32 Kako bi se odgovorilo na postavljeno pitanje najprije valja podsjetiti da su s jedne strane, prema članku 4. stavcima 1. i 2. Šeste direktive, gospodarske aktivnosti, a osobito transakcije korištenja materijalne ili nematerijalne imovine radi trajnog ostvarivanja prihoda, oporezive i daju pravo, prema potrebi, na odbitak pretporeza predviđen člankom 17. stavkom 2. točkom (a) te direktive.

- 33 S druge strane valja podsjetiti da je, prema članku 17. stavku 2. točki (a) Šeste direktive, u mjeri u kojoj su roba i usluge korištene za potrebe oporezivih transakcija, porezni obveznik ovlašten odbiti od dugovanog poreza PDV koji je dužan platiti ili je platio u tuzemstvu za robu koja mu je isporučena ili koju će mu isporučiti drugi porezni obveznik ili usluge koje su mu isporučene ili koje će mu isporučiti drugi porezni obveznik.
- 34 Kako je Sud već presudio, načelno je nužno postojanje izravne i neposredne veze između određene ulazne transakcije i jedne ili više izlaznih transakcija koje daju pravo na odbitak, kako bi se priznalo pravo na odbitak ulaznog PDV-a poreznom obvezniku i kako bi se odredio doseg takvog prava (vidjeti presudu od 21. veljače 2013., Becker, C-104/12, t. 19. i navedenu sudsku praksu).
- 35 Valja utvrditi da u predmetu u kojem je donesena gore navedena presuda Polški Trawertyn ulazna transakcija koju su obavila dva buduća člana društva, tj. unos nekretnine u društvo na temelju troškova ulaganja radi gospodarske aktivnosti tog društva, pripada u područje primjene PDV-a, ali predstavlja transakciju koja je oslobođena tog poreza. Naprotiv, u predmetu u glavnom postupku, ulazna transakcija ne pripada u područje primjene PDV-a jer se besplatno stavljanje na raspolaganje klijenata novom društvu ne može smatrati „gospodarskom aktivnošću“ u smislu Šeste direktive.
- 36 Naime, takvo stavljanje klijenata na raspolaganje novom društvu je „besplatno“ i ne pripada u područje primjene članka 2. stavka 1. Šeste direktive koji se odnosi isključivo na isporuke obavljene uz naknadu, ni u područje primjene članka 4. stavaka 1. i 2. Šeste direktive koji se odnosi na korištenje materijalne i nematerijalne imovine radi trajnog ostvarivanja prihoda.
- 37 Stoga u ovom slučaju ne postoji izravna i neposredna veza između određene ulazne transakcije i izlazne transakcije koja daje pravo na odbitak sukladno članku 17. stavku 2. točki (a) Šeste direktive.
- 38 Sud međutim priznaje pravo poreznog obveznika na odbitak čak i kad ne postoji izravna i neposredna veza između određene ulazne i jedne ili više izlaznih transakcija koje daju pravo na odbitak, kada troškovi predmetnih usluga čine dio općih troškova poreznog obveznika pa su kao takvi sastavni elementi cijene robe i usluga koje isporučuje. Takvi troškovi održavaju izravnu i neposrednu vezu s ukupnom gospodarskom aktivnošću poreznog obveznika (presude od 8. lipnja 2000., Midland Bank, C-98/98, Zb., I-4177., t. 31.; od 26. svibnja 2005., Kretztechnik, C-465/03, Zb., str. I-4357., t. 36., te gore navedena Becker, t. 20.). To može biti slučaj osobito ako se ustanovi da je porezni obveznik sam stekao predmetne klijente u okviru svog upravljanja novoosnovanim društvom i da su troškovi koji su proizašli iz tog stjecanja trebali biti smatrani dijelom općih troškova njegove upravljačke aktivnosti.
- 39 Međutim, kako proizlazi iz točke 20. ove presude, sud koji je uputio zahtjev je sâm odbacio tu mogućnost, tako da nema smisla da se Sud izjašnjava o tome.
- 40 Kao drugo, valja istaknuti da se sud koji je uputio zahtjev pita nije li u odnosu na načelo porezne neutralnosti gore navedena presuda Polški Trawertyn, *per analogiam*, primjenjiva na ovaj slučaj.
- 41 U tom pogledu valja upozoriti da je Sud u više navrata presudio da se načelo porezne neutralnosti odražava u sustavu odbitaka, sustavu čiji je cilj u potpunosti osloboditi poduzetnika od tereta PDV-a koji je dužan platiti ili je platio u okviru svih svojih gospodarskih aktivnosti. Zajednički sustav PDV-a stoga osigurava savršenu neutralnost u odnosu na porezni teret svih gospodarskih aktivnosti, neovisno o ciljevima ili rezultatima tih aktivnosti, pod uvjetom da navedene aktivnosti same podliježu PDV-u (vidjeti osobito presude od 14. veljače 1985., Rompelman, 268/83, Zb., str. 655., t. 19., kao i od 3. ožujka 2005., Fini H, C-32/03, Zb., str. I-1599., t. 25. i navedena sudska praksa).
- 42 Načelo porezne neutralnosti stoga se ne primjenjuje na situaciju poput one u glavnom postupku kada, kako proizlazi iz točaka 35. i 36. ove presude, besplatno stavljanje na raspolaganje klijenata društvu nije transakcija koja pripada u područje primjene PDV-a.

- 43 Osim toga, kako je Sud već presudio, načelo porezne neutralnosti nije pravilo primarnog prava već načelo tumačenja koje treba biti primijenjeno zajedno s načelom koje ograničava (presuda od 19. srpnja 2012., *Deutsche Bank*, C-44/11, t. 45.). Stoga ono ne omogućava proširenje područja primjene odbitka pretporeza u odnosu na jednoznačnu odredbu Šeste direktive. Kada se radi o gore navedenom predmetu *Polski Trawertyn*, primjena predmetnih nacionalnih propisa nije omogućavala ni budućim članovima društva koje će se osnovati a ni društvu da se uspješno pozovu na načelo neutralnosti.
- 44 Kao treće, važno je iznijeti da se činjenice iz kojih je proizašao spor u kojem je donesena gore navedena presuda *Polski Trawertyn* razlikuju i u drugim točkama od situacije u glavnom postupku. Tako je u potonjem postupku novo društvo već bilo osnovano kada je H. Malburg stekao klijente i, suprotno situaciji iz gore navedenog predmeta *Polski Trawertyn*, nije bilo ulaganja imovine, u ovom slučaju klijenata, u imovinu tog društva. Konačno, nije novoosnovano društvo tražilo odbitak ulaznog PDV-a koji je platio član društva u okviru pripremnog akta za djelovanje tog društva.
- 45 Stoga obrazloženje tumačenja Suda u gore navedenoj presudi *Polski Trawertyn* nije primjenjivo na situaciju poput one u glavnom postupku.
- 46 Taj zaključak potvrđuje okolnost da se, kao što ističe njemačka vlada, besplatno stavljanje na raspolaganje klijenata ne može izjednačiti s drugim pravnim rješenjima u nacionalnom pravu, koja bi mogla, prema tom istom pravu, dopustiti pravo na odbitak, ali koja H. Malburg nije sâm izabrao. Suprotno nacionalnom zakonodavstvu iz predmeta u kojem je donesena gore navedena presuda *Polski Trawertyn*, koje nije dopuštalo tužitelju da se koristi primjenom načela porezne neutralnosti, čini se da, a što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev, predmetni nacionalni propisi iz glavnog postupka načelno nisu protivni provedbi načela porezne neutralnosti u situaciji poput one iz glavnog postupka, čije je obilježje okolnost da je tužitelj mogao koristiti druge mogućnosti.
- 47 S obzirom na prethodno navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da članak 4. stavke 1. i 2. kao i članak 17. stavak 2. točku (a) Šeste direktive, u odnosu na načelo neutralnosti PDV-a, treba tumačiti na način da član društva za porezno savjetovanje koji stječe od tog društva dio klijenata s jedinim ciljem da ih izravno i besplatno stavi na raspolaganje novoosnovanom društvu za porezno savjetovanje čiji je glavni član, kako bi potonje koristilo navedene klijente u poslovne svrhe, a da oni ne postanu imovina novoosnovanog društva, nema pravo na odbitak plaćenog ulaznog PDV-a na stjecanje tih klijenata.

Troškovi

- 48 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (šesto vijeće) odlučuje:

Članak 4. stavci 1. i 2. kao i članak 17. stavak 2. točka (a) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena porezna osnovica, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 95/7/EZ od 10. travnja 1995., moraju se, u odnosu na načelo neutralnosti poreza na dodanu vrijednost, tumačiti na način da član društva za porezno savjetovanje koji stječe od tog društva dio klijenata s jedinim ciljem da ih izravno i besplatno stavi na raspolaganje novoosnovanom društvu za porezno savjetovanje čiji je glavni član kako bi potonje koristilo navedene klijente u poslovne svrhe, a da oni ne postanu imovina novoosnovanog društva, nema pravo na odbitak plaćenog ulaznog PDV-a na stjecanje tih klijenata.

Potpisi